

skal jeg ikke udtale mig om, men det var i alt Fald en Ret, der var meget brugt. Det forekommer mig, at Finanslovens 1ste Behandling lidt efter lidt er bleven at ligne ved en Slags politisk Bænkevælling, der bliver talt om alt mellem Himmel og Jord. Man kan undertiden høre et udmærket Foredrag om Venstres Maal og Midler og om den sociale Politik, som Venstre agter at drive i den nærmeste Fremtid. Lige bagefter kan man saa høre et — for Resten udmærket Foredrag — om Hundene, og hvad de kunne bedrive paa Gaderne. Saaledes kan man springe fra det ene til det andet. Derved bliver denne Finanslovsbehandling noget usammenhængende, og jeg tror, at vi vilde være tjente med, om det kunde blive indrettet paa en lidt anden Maade. Kunde man ikke tænke sig at indrette det saaledes, at man holdt den storpolitiske Debat for sig selv og Debatten om Enkelthederne paa Finansloven for sig, saaledes at man begyndte med — om jeg saa maa sige — en Adressedebat — man kunde jo ende med et Tillids- eller Mistillidsvotum til Ministeriet, efter det Forhold, hvori Ministeriet stod til Folketingets Flertal, og derefter gaa over til Behandling af Enkelthederne paa Finansloven. Jeg tror, som sagt, at man vilde være tjent dermed, og jeg skal tillade mig ved denne Lejlighed at fremsætte Tanken til Overvejelse. — Derefter vil jeg vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Da han forleden Dag havde Ordet, udtalte han sig med al ønskelig Tydelighed om, hvad Grunden var til, at man fra Socialdemokratiets Side havde brudt den saakaldte Alliance med Venstrereformpartiet ved Valgene. Det ærede Medlem udtalte, at Grunden til Bruddet maa søges i Regeringens Politik, særlig i den Politik, som kunde kendetegnes med Navnet Skattelovspolitik. Ja, naar det ærede Medlem siger det, maa jeg vel tro, at han mener det; ellers vilde det være vanskeligt for mig at forstaa dette. Forholdet er jo det, at Skattelovspolitik har der været drevet her i Rigsdagen i over 7 Aar, inden Bruddet kom, og jeg kan ikke se, at denne Skattelovspolitik, som har været drevet før Bruddet, har været i nogen væsentlig Grad anderledes end den, som er bleven drevet de sidste Aar forinden dette. Det vil, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) udtalte i Fjor, vise sig, at de Herrer Socialdemokrater have ved foregaaende Lejligheder givet deres Tilslutning til Skattelove, der ikke vare saa demokratiske som de Skatte-

love, vi nu have faaet. De have givet deres Tilslutning til Skattelove, som vare meget gunstigere for de store og rige i Landet end de, vi nu have faaet, Skattelove, der ikke have været nær saa lempelige over for Smaafolk som de nu vedtagne. Derfor kan jeg ikke ret forstaa, at det er Skattelovpolitikken, som har været den dybere Aarsag til, at man fra Socialdemokratiets Side har fundet Lejligheden passende til netop at bryde paa den Tid, man brød. Naar vi nu have drevet Skattelovspolitik i 7 Aar, kunde der jo, hvis det var denne Politik, som skulde foranledige et Brud, have været rig Lejlighed og god Tid til at foretage dette Brud adskillige Gange i Forvejen. Jeg kan derfor ikke fri mig for den Tanke, at der maa ligge noget andet til Grund for Bruddet, saaledes som det blev fremkaldt fra Socialdemokratiets Side, og jeg mener først og fremmest, at den egentlige Grund dertil maa vel være den, at Socialdemokratiet mener det nødvendigt for sig som Parti altid at være i Opposition til enhver Regering, naar den da ikke er udgaaet fra Socialdemokratiet selvfølgelig, at man mener, at det vilde kun slet rime sig med Socialdemokratiets Standpunkt i det hele taget som et Parti, der er ved at arbejde sig fremad, hvis det sluttede sig til Regeringspartiet her i Landet. Det er blevet sagt om Socialdemokratiet fra flere Sider, at dette Parti her i Danmark var Venstrereformpartiets Hale. Jeg skal ikke sige, at jeg nogen Sinde har ment dette, men jeg tror alligevel, at man fra Socialdemokratiets Side selv har følt sig noget trykket af at skulle gaa omkring og agere denne Legemsdel paa Venstrereformpartiet. Selv det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der dog er bleven sat i Spidsen paa den fornemste Plads, vilde ikke føle sig ret vel tilpas der. Jeg synes dog, at naar han har siddet saa lang Tid paa denne Plads, som han har, kunde han godt være bleven siddende noget endnu, naar der ikke var større Grund til at bryde end den Grund, jeg mener ligger bag Bruddet med Venstrereformpartiet. Særlig finder jeg ikke, at det Tidspunkt, man fra Socialdemokratiets Side har valgt til at bryde paa, kunde kaldes videre passende. Forholdet er jo det, at Venstrereformpartiets Regering — og det allerede inden vi sidst skiltes paa Rigsdagen — havde givet Løfte om, at vi skulde faa forelagt et Forslag om almindelig kommunal Valgret, naar Rigsdagen igen traadte sammen. Det ærede Medlem for